

Skarga wniesiona w dniu 3 lipca 2013 r. — Kadhaf Al Dam przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-348/13)

(2013/C 298/13)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ahmed Mohammed Kadhaf Al Dam (Kair, Egipt)
(przedstawiciel: adwokat H. de Charette)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— orzeczenie, że

— pozostawiająca wpis decyzja 2013/182/WPZiB z dnia 22 kwietnia 2013 r. zmieniająca decyzję 2011/137/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii, w zakresie w jakim nie usunęła nazwiska skarżącego z załącznika II i z załącznika IV do decyzji 2011/137/WPZiB;

— decyzja 2011/137/WPZiB z dnia 28 lutego 2011 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii, w zakresie w jakim załączniki II i IV do tej decyzji zawierają nazwisko skarżącego;

— rozporządzenie Rady Unii Europejskiej nr 204/2011 z dnia 2 marca 2011 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii, w zakresie w jakim załącznik III do niego zawiera nazwisko skarżącego;

nie mają do skarżącego zastosowania;

— zasądzenie od Rady i Komisji symbolicznej kwoty jednego euro tytułem zadośćuczynienia;

— obciążenie Rady i Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia praw podstawowych, podzielony na cztery części, których podstawą są:

— naruszenie prawa strony skarżącej do obrony, gdyż nie została ona wysłuchana przed zastosowaniem wobec niej środków ograniczających;

— brak doręczenia stronie skarżącej zaskarżonych aktów i to pomimo faktu, że jej adres był organom znany;

— brak uzasadnienia, gdyż uzasadnienie przytoczone w zaskarżonych aktach na poparcie środków ograniczających zastosowanych wobec strony skarżącej nie ma związku ani z sytuacją w Libii w odnośnym czasie, ani z zamierzonymi celami;

— brak wysłuchania.

2) Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa własności, podzielony na dwie części, których podstawą są:

— brak użyteczności publicznej lub interesu ogólnego środków ograniczających zastosowanych wobec strony skarżącej, gdyż oficjalnie zerwała ona kontakty z rządem libijskim;

— brak pewności prawnej.

Odwołanie wniesione w dniu 4 lipca 2013 r. przez Giorgia Lebedefa od wyroku wydanego w dniu 24 kwietnia 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-56/11 Lebedef przeciwko Komisji

(Sprawa T-356/13 P)

(2013/C 298/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat F. Frabetti)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

— Uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie F-56/11 Lebedef przeciwko Komisji, której przedmiotem było stwierdzenie nieważności decyzji dyscyplinarnej z dnia 6 lipca 2010 r. w sprawie nałożenia na wnoszącego odwołanie kary dyscyplinarnej w postaci przeniesienia o dwa stopnie niżej w ramach tej samej grupy funkcyjnej;

— Uwzględnienie żądań wnoszącego odwołanie przedstawionych w pierwszej instancji;

— Ewentualnie, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej;

— Rozstrzygnięcie o kosztach i obciążenie nimi Komisji Unii Europejskiej.